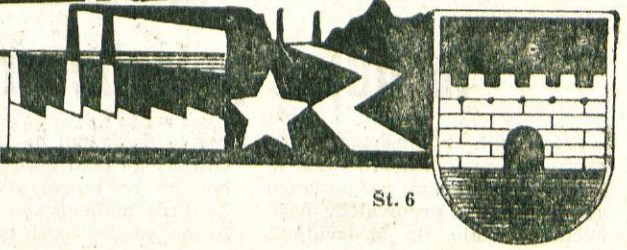

TRŽIŠKI VESTNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

LETO VII.

Tržič, 15. marca

St. 6

Tudi to pot jasno izrazimo svojo voljo za nadaljnjo graditev socialističnega družbenega reda!

Občani in občanke!

Le še nekaj dni nas loči od dneva volitev v najvišje organe naše ljudske oblasti. Volili bomo poslance za zvezni zbor Zvezne ljudske skupščine in republiški zbor Republiške ljudske skupščine in sicer neposredno, medtem ko bodo poslance za zbornice proizvajalcev obeh ljudskih skupščin volili odborniki občinskih in okrajnih zborov proizvajalcev. Bližamo se torej dnevu, ko bomo z našim zavestnim glasovanjem ponovno vsemu svetu pokazali, da pelje naša pot v socializem, v lepšo in boljšo bodočnost. Vsemu svetu bomo ponovno povedali, da naša oblast pripada ljudstvu, da iz njega izhaja in da ima torej temelje, ki so trdni in globoko ukoreninjeni v srcih naših delovnih ljudi.

Organi naše ljudske oblasti so se porajali v najtežjih dneh za naše ljudstvo, v dneh, ko je tekla kri v potokih, v dneh, ko se je odločalo za biti ali ne biti. V dneh, ko so stari oblastniki pobrali šila in kopita in jo popihali na varno, se je pod vodstvom Komunistične partije rodila nova oblast, oblast delavcev in kmetov in vseh poštenih rodoljubov. Ze v tistih usodnih dneh je ta predstavniški organ svobodnih narodov Jugoslavije sprejel mnoge zgodovinske sklepe, med katerimi so gotovo najvažnejši tisti, ki določajo, da povratka na staro ni več, da se gradi nov družbeni red, ki bo pravičen, tako da bo v njem prišel do veljave delovni človek. Pod to ljudsko oblastjo je bila leta 1945 za ceno milijona življenj priborjena svoboda.

V času obnove in povojne graditve gospodarstva in novega družbenega reda je prav ta oblast delovnega ljudstva sprejela nešteto takih zgodovinskih odločitev, da smo bili in smo ponosni, da smo Jugoslovani, sinovi takega ljudstva, ki ne pozna kolebanja, ki pozna samo eno pot in to pot bratstva, enotnosti in enakopravnosti z vsemi narodi, ki to želijo, ne glede na to, ali so majhni ali veliki ter ne glede na njihovo družbeno ureditev.

Naše vodstvo, naša oblast je postavila našo socialistično domovino na mesto, ki ji pripada, na mesto, na katerem stoji kot vzor mnogim narodom sveta, kako se je treba boriti in kako delati za svojo neodvisnost. V notranjosti je ta oblast ustvarila nove pravičnejše družbene odnose, o katerih so naši predniki samo sanjali. Vsi napori

oblasti so usmerjeni v to, da se ti odnosi razvijajo, da se skupno z novim družbenim redom gradi tudi nov človek. To je oblast vsega delovnega ljudstva in ona je porok, da povratka na staro ne bo nikoli več.

Občani in občanke!

V dneh pred volitvami smo pregledali prehojeno pot ter dosežene uspehe v gospodarskem, političnem in družbenem razvoju. Uspehi so veliki tako v splošnem državnem merilu kot tudi v okviru naše občine. Kljub vsem težavam, ki jih je bilo nešteto, smo upravičeno ponosni na dosežene uspehe in z zaupanjem gledamo v bodočnost.

Socialistična zveza delovnega ljudstva občine Tržič poziva vse, da stopimo vsi do zadnjega občana na volišče, da tudi to pot jasno izrazimo svojo voljo za nadaljnjo graditev socialističnega družbenega reda. Glasujmo za kandidate Socialistične zveze, za najboljše sinove našega ljudstva, za tisti novi družbeni red, ki ga gradimo že 16 let od dneva, ko je v naši deželi počila prva puška na tujega osvajalca in domačega odpadnika.

Delavci, kmetje in delovna inteligenca!

Izpolnite svojo državljansko dolžnost že v zgodnjih jutranjih

urah! Glasujte za boljšo bodočnost svojih otrok!

Mladinci in mladinke!

Bodite tudi vi kakor vedno in povsod v prvih vrstah. Na voliščih bodite prvi! Tekmujte med seboj, kje bodo lepše okrašena volišča in na katerih voliščih bodo volitve prej izvedene!

Naj živi naša socialistična domovina Federativna ljudska republika Jugoslavija in njen voditelj maršal Tito!

OBCINSKI ODBOR SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA, TRŽIČ

NAŠI KANDIDATI ZA POSLANCE

V zadnji številki smo objavili kratke življenjepise tistih kandidatov za poslance, ki niso doma v Tržiču. Mnogi naši bralci pa so izrazili željo, da opišemo na kratko tudi kandidate, ki so pri nas doma, češ da podrobneje njih življenje ne poznajo. Radevolje ustrezamo tem željam.

Rudi Hrovatič je kandidat za zvezni zbor proizvajalcev. Rojen je bil 23. aprila 1923 v Lakovcah, okraj Novo mesto. Izvira iz delavske družine. Po poklicu je strojnik. Za narodnoosvobodilni boj je začel delati februarja 1942, član Zveze komunistov je od januarja 1943. V narodnoosvobodilno vojsko je vstopil februarja 1943, bil je šestkrat ranjen in je 60 % partizanski invalid. Ima več odlikovanj, med drugimi tudi odlikovanje za hrabrost. Je predsednik SZDL, sekretar občinskega komiteja ZK, član okrajnega komiteja itd. Njegovo preudarnost in pripravljenost, da ustreže vsakomur, če je le mogoče, Tržičani dobro poznajo.

Milan Ogris kandidira v republiški zbor proizvajalcev. Rojen je bil 4. decembra 1924 v Podljubelju v siromašni družini. Po poklicu je namestnik računovodje v BPT. V narodnoosvobodilno vojsko je vstopil 26. februarja 1944, v partijo je bil sprejet junija 1944. V socialistični Jugoslaviji je bil zaposlen v generalni direkciji zvezne industrije papirja, nekaj časa v ministrstvu lahke industrije FNRJ v Beogradu itd. V zadnjih letih

je dovršil kot najboljši dijak z odličnim uspehom ekonomski tehnikum. Je predsednik delavskega sveta Bombažne predilnice in tkalnice, predsednik obč. zbora proizvajalcev, predsednik okrajnega sveta za šolstvo, član komiteja itd. Seveda ima tudi odlikovanja.

Stanko Žmitek, rojen 2. novembra 1927 v Bistričici pri Kamniku, izvira iz delavske družine; po poklicu je mizar v Tovarni finega pohištva. Član ZK je od leta 1948. Je sekretar osnovne partijske organizacije v podjetju, predsednik upravnega odbora Dijaškega doma, predsednik kvartnega odbora SZDL, član sveta za šolstvo itd. V vseh funkcijah se je pokazal kot iz-

redno delaven in sposoben. Kandidira v republiški zbor proizvajalcev.

Jože Benedičič, rojen 9. oktobra 1926 v Gozdu, v delavski družini, je vstopil v narodnoosvobodilno vojsko junija 1943, član ZK je od maja 1944. Že kot 16-leten deček je leta 1942 začel opravljati kurirske posle za NOV. Ta čas je mojster v tovarni PEKO, član komiteja, član zbora proizvajalcev, predsednik sveta za delo in delovna razmerja. Kot predsednik DS v tovarni je v prejšnji mandatni dobi pokazal izredno marljivost in sposobnost. Je tudi član okrajnega zbora proizvajalcev in v zadnji mandatni dobi je bil poslanec v republiškem zboru proizvajalcev.

Predvolilna zborovanja

Predvolilna zborovanja so bila v Križah, Lomu, Jelendolu, Podljubelju, Seničnem, Brezjah, Slapu, Lešah in Pristavi. Udeležba je bila ponekod naravnost nad vse pričakovanje velika in so volivci z največjim zanimanjem poslušali kandidate za republiške in zvezne zbornice ter tudi posegali v razpravo. Obravnavali pa so poleg domačih krajevnih problemov tudi vprašanja sredstev gospodarskih organizacij, tarifnih postavk in premij, delovnih razmerij, pokojninskega zavarovanja in delavnosti kmetijskih zadrug ter obrtniška vprašanja. V soboto, 15. marca zvečer je za svoje članstvo organizirala

predvolilno zborovanje Zveze borcev in so člani napolnili veliko dvorano Partizana. Govoril je kandidat za zveznega poslanca tovariš Vinko Hafner iz Kranja.

Dne 18. marca bo veliko zborovanje v Kovorju, kjer bosta govorila poslanska kandidata tov. France Popit in tov. Vinko Hafner. Največje predvolilno zborovanje pa bo dne 19. marca v mestu in bodo na njem govorili poslanski kandidata tov. Popit, Hafner, Hrovatič, Ogris, Žmitek in Benedičič. Napoveduje se izredno velika udeležba.

V nedeljo vsi do zadnjega občana na volišče!

PROBLEMI

in nujne potrebe gradenj na območju naše občine

Predsednik občinskega ljudskega odbora tov. Lovro Cerar je izročil kandidatom za poslance seznam potreb prebivalcev naše občine z željo, da bi izvoljeni poslanci zastavili vse sile, da se problemi zadovoljivo rešijo. Objavljamo ta seznam problemov, ker bo za naše bralce nedvomno zelo zanimiv.

Problemi in potrebe gradenj so zajeti po volilnih enotah.

Mesto Tržič, ki zajema 6 volilnih enot in vas Bistrico

1. Gradnja novih stanovanj bo še v bodoče ena prvih nalog občinskega ljudskega odbora in gospodarskih organizacij. Potrebe proslincev za stanovanja so ogromne in upravljene spričo stanovanjskega problema, ki je v Tržiču. V občini je potrebno zgraditi približno 300 novih stanovanj, da bi vsaj za silo zadostili potrebam. Gradnja stanovanj bo usmerjena samo na določene gradbene okolišče, predvsem na Podvasico, Pristavo, Zg. Presko in na Ravne. Na Ravnah bo letos zgrajenih še nekaj stanovanjskih hiš, tako da bo gradnja stanovanj v tem naselju zaključena.

Sredstva za gradnjo stanovanj se bodo v glavnem črpala iz kreditnega stanovanjskega sklada in iz sredstev, s katerimi razpolagajo gospodarske organizacije. Razpoložljiva sredstva kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš v letošnjem letu bodo znašala okrog 65 milijonov dinarjev.

V precejšnjem obsegu bo gradila stanovanja tudi Bombažna predilnica in tkalnica, ki ima že zagotovljena sredstva v kreditnem skladu za zidanje stanovanjskih hiš v višini 78 milijonov dinarjev.

Za gradnjo stanovanjske hiše in za dodelitev potrebnega kredita pa prositi tudi Tovarna lepence, za adaptacijo stanovanjske hiše pa gradbeno podjetje.

2. Gradnja zdravstvenega doma je ena prioritarnih bodočih gradenj. Za gradnjo tega doma še ne razpolagamo s potrebnimi načrti, niti še ni določena lokacija. Načrt sam vsebuje poleg ambulantnih prostorov tudi nekaj bolniških sob, predvsem pa zasilno porodnišnico in pa izolirnico za infekcijske bolezni ter poslovne prostore zdravstvenih organov zavoda za soc. zavarovanje, reševalno postajo, lekarno, posvetovalnico za žene in otroški dispanzer.

Sedanji zdravstveni dom nima primernih prostorov, razen dečjega doma. Vse ostale poslovne enote (splošna ambulanta, zobna ambulanta, rentgen in pisarniški prostori) so v raznih prostorih v zgradbi občinskega ljudskega odbora. Ti ne ustrezajo in so tudi premajhni za redno in uspešno poslovanje.

Občinski ljudski odbor ima v načrtu, da reši letos vprašanje lokacije za novo gradnjo in pripravi potrebne načrte.

3. Gradnja nove šole (osemetke). Problem šolskih prostoro

rov je predvsem na šoli »heroja Grajzerja« tako pereč, da ga odbor ne bo mogel več odlagati. Že brez nameravane šolske reforme so obstoječi prostori nezadostni in z ozirom na zelo staro poslopje tudi neprimerni.

Tudi za to gradnjo naj bi občinski odbor v letošnjem letu določil lokacijo za gradnjo nove šole in začel pripravljati potrebne načrte.

4. Gradnja dvorane za filmske predstave. Ta gradnja je nujno potrebna, ker je kino v dvorani, ki bo z novogradnjo služila za ostale kulturno-prosvetne namene. Problem je zato toliko bolj pereč, ker sploh nimamo na razpolago druge dvorane, ki bi služila za prosvetne namene.

Za rešitev tega problema obstoje predlogi, da bi Bombažna predilnica in tkalnica Tržič zgradila poleg večje dvorane (za 700 ljudi), v prvem nadstropju tudi dvorano za kino. — Pričetek te gradnje je v načrtu že letos.

5. Vsa leta po osvoboditvi rešujemo problem gradnje spomenika padlim borcem NOV in žrtvam fašističnega terorja. Spomenik bo v centru mesta in bo z gradnjo nujno čimprej začeti.

Pri občinskem odboru ZB NOV je izvoljena posebna komisija, ki rešuje zadeve za postavitve spomenika.

V lanskem letu je organizacija ZB stavila predlog, da bi se namesto spomenika zgradil dom ZB in da naj se postavitve spomenika opusti. Sedaj so ponovni predlogi za gradnjo ene in druge zadeve.

Letos moramo nunjo rešiti vprašanje lokacije, poskrbeti za potrebne načrte in pričeti zbirati potrebna finančna sredstva.

6. Gradnja novega kopaljšča. Tržič nima nobenega kopaljšča niti primernih voda za kopanje. Gradnja je nujna. Pritisk občanov je velik. Z izkopom in regulacijo hudournika smo pred leti že pričeli. Gradnja je bila ustavljena zaradi pomanjkanja finančnih sredstev in nepotrjenih načrtov. Načrti še do danes niso pripravljeni, ker je revizijska komisija zahtevala določene spremembe prvotnega načrta. Za gradnjo je zagotovljenih že 18 milijonov din. Ta sredstva so minimalna in bo potrebno zagotoviti še nadaljnja sredstva, za to pa predvsem zainteresirati tudi gospodarske organizacije.

Za gradnjo kopaljšča je bil imenovan gradbeni odbor, ki bo moral priskrbeti potrebne načrte, zagotoviti finančna sredstva in tako dalje. Prizadevanje, da bi že letos pričeli z delom, nam ni uspelo, ker gradbeni odbor ni pripravil omenjenih načrtov. V bodoče bo pokreniti vse potrebno, da se pripravijo načrti in potem z delom takoj pričnemo.

7. Potrebe po ureditvi komunalnih objektov je veliko.

a) V samem mestu je obnoviti javno razsvetljavo s celotnim omrežjem. Načrti za to delo so že v izdelavi. Z gradnjo bo mo-

goče začeti letos, kolikor bodo zagotovljena finančna sredstva. Računamo tudi na prispevke gospodarskih organizacij.

b) Urediti s potrebnimi komunalnimi objekti (cesta, kanalizacija, javna razsvetljava, parki) naselje Ravne. V tem naselju so bile izvršene novogradnje in komunalnih objektov do sedaj sploh ni. Gradnja je nujna in neodložljiva, vendar računamo, da bi z gradnjo komunalnih objektov pričeli šele prihodnje leto, ker prej ne bo zaključena gradnja novih stanovanjskih hiš in blokov.

c) Gradnja javne tehtnice. Sedanja ne ustreza zahtevam, ker je premajhna, stoji na križišču Ceste JLA in Cankarjeve ceste, kjer je v načrtu gradnja novega spomenika. V vsakem primeru ni na tem prostoru mesta za javno tehtnico, zato je gradnja nove toliko nujnejša.

Z gradnjo nove tehtnice pa bo hkrati računati na gradnjo še enega stanovanja za uslužbenca in eventualne prostore za trafiko ali podobno prodajalno. Sredstva za gradnjo še niso zagotovljena, možno pa jih bo najeti od kreditnega sklada za zidanje stanovanj in investicij sklada.

d) Nujna je potreba po zgraditvi smetišča, ker se smeti danes odlagajo na vseh mogočih mestih in v struge obeh potočkov.

e) Zgraditev tržnice. Ta izkorišča sedaj dvorišni prostor občine, kamor ne spada.

f) Sedanje pokopališče bo nujno razširiti in zgraditi pripadajoče zgradbe (mrljiška veža itd.).

Za razširitev pokopališča se sedaj urejujejo odnosi za pridobitev zemljišča, občinski ljudski odbor pa bo na eni prihodnjih sej razpravljaval o gradnji potrebnih objektov.

g) V zelo slabem stanju je sedaj zaradi preobremenjenosti občinska cesta Tržič — Ravne — Fabrika. Po urbanističnih zasnovah je v načrtu gradnja nove ceste, vendar bo občinski odbor moral odločiti, ali popravi sedanjo staro cesto, ali zgradi novo.

8. Potreba po gradnji gasilskega doma obstoji. Sedanji gasilski dom je premajhen in nima primernega dostopa oziroma izhoda. Lokacija še ni določena in tudi načrti za novogradnjo še ne obstoje.

V letošnjem letu se bo določila lokacija za novo gradnjo in pripravili potrebni načrti.

9. Športni objekti:

a) Gradnja kopaljšča, omenjena pod točko 6.

b) Stadion, ki sedaj služi v glavnem samo nogometu, je razširiti tudi za ostale športne panninge in urediti prostore za gledalce.

Če bodo sredstva na razpolago in zagotovljena pomoč gospodarskih organizacij, bo gradnja v letošnjem letu lahko zaključena.

c) Nad stanovanjskimi hišami ob Cankarjevi cesti je urediti bodočega razvoja obmejnega

primerno igrišče, ki bo v letnem času služilo tenisu, odbojki in ostalim podobnim igram, v zimskem pa drsališču. Gradnja mora biti dovršena v letošnjem letu.

10. Trgovinska mreža. Večina trgovskih lokalov ne ustreza sedanjim sanitarno-tehnič. predpisom, zato bo potrebno preostale lokale modernizirati v že obstoječih poslovnih prostorih. Obstoječa trgovinska mreža ne zadošča potrebam in so v načrtu tudi gradnje novih poslovalnic. V zaključni gradnji je sedaj 5 novih trgovinskih poslovalnic v trgovsko stanovanjski hiši na Ravnah.

Odprte bodo verjetno 1. maja. Odprte bodo naslednje prodajalne: prodajalna kruha, prodajalna mleka, prodajalna mesa, špecerija in bife.

11. Tržič nima primerne skladišča za shranjevanje živil in ostalih potrebščin. Potrebno bo zgraditi centralno skladišče, katerega bi izkoriščala vsa trgovska podjetja. — Tudi prispevke za gradnjo bi morala prispevati vsa podjetja.

Ureditev centralnega skladišča bo možna tudi v primeru, če se izsli garnizon JLA v Križah. V tem primeru občina prevzame sedanje objekte, kjer bi z majhnimi adaptacijami uredili skladišče.

12. Nujno je povečati obrtno dejavnost ter ustanoviti oziroma zgraditi potrebne obrate za pralnico, šivalnico, krpalnico perila, obleke in obutve, likalnico in čistilnico. — Potrebe po novih obratih obstoje tudi za stroke: elektromehaniko, radio-mehanično, mizarstvo, pleskarstvo in soboslikarstvo in zidarstvo.

Dokončno je mehanizirati tudi gradbeno podjetje, da bo zadoštilo bodočim potrebam, ki bodo pri gradnjah zelo velika.

Sedaj obstoječa delavnica za predelavo mesa, ki je v zasebnih prostorih, ne ustreza več in je premajhna. Potrebno bo zgraditi novo v sestavu mesarskega podjetja.

Gradnja nove moderne pekarije bo zaključena do maja 1958.

Elektrotehnično podjetje Kranj namerava v Tržiču ustanoviti elektrotehnično delavnico. Zato mu občina daje v upravljanje zgradbo bivšega podjetja Pletilstvo.

13. Gostinstvo in turizem. Obstoječe kapacitete tujskih sob so pri nas res minimalne. — Z adaptacijo restavracije »Pošta« nameravamo pridobiti ustrezno število tujskih sob, povečati sedanje gostinske prostore in urediti novo kuhinjo. Načrti za to adaptacijo so v izdelavi. Gradnja se bo lahko pričela letos, kolikor nam bo uspelo dobiti kredit iz okrajnega investicijskega sklada.

14. Ostali obstoječi gostinski obrati ne zadoščajo potrebam razvijajočega se turizma. Spričo

prometa med Avstrijo in Jugoslavijo bo treba skrbeti, da se le-ti čimprej modernizirajo.

Za vse zadeve, ki smo jih navedli pod točko 10, 11, 12 in 13 obstoje možnosti zagotoviti potrebna sredstva iz sedanjih skladov in razpoložljivih sredstev, s katerimi razpolagajo gospodarske organizacije.

15. Zamisel o zgraditvi turističnega centra v Podljubelju nad Tržičem bo spriču razvoja obmejnega prometa postala še bolj aktualna.

V načrtu tega središča je:

a) Adaptacija sedanjega otroškega okrevališča v Podljubelju in njegova preureditev v hotelsko podjetje.

b) Graditev vzpenjače sedežnice od hotela na preval Zelenica.

c) Dograditev planinskega doma na Zelenici, pri katerem so dela do prve faze izvršena.

Sedanje otroško okrevališče, obsegajoče dve solidni stavbi, bi s preureditvijo dobro služili turističnim namenom, z manjšimi sredstvi bi se lahko preuredili v soliden hotel s kapaciteto 100 nočišč.

Zgraditev žičnice je vezana na ostali dve točki programa, kajti le tako bi lahko dosegla svoj gospodarski smoter poleg športnega. Trasa bi potekala po dolini med Begunjščico in Zelenico, v približni dolžini 800 metrov, z višinsko razliko 490 metrov.

Na planini Zelenica je do prve faze zgrajen planinski dom s kapaciteto 80 nočišč. Na tem mestu bi bila tudi zgornja postaja žičnice.

16. Razširitev vhoda s Trga svobode na Blejsko cesto je nujna. Cesta je okrajnega značaja in bi se ta dela opravila v breme stroškov okraja oziroma okrajnega cestnega sklada. Sredstva za to gradnjo bodo po izjavah odgovornih funkcionarjev zagotovljena. Načrti za ureditev vhoda so v izdelavi. Za zdaj naj bi bil vhod izdelan samo zasilno, popolna rekonstrukcija naj bi se izvršila po zgraditvi avtostrade Ljubelj—Naklo. Ureditev oziroma razširitev tega vhoda je nujna, da se omogoči avtobusni in ostali turistični promet.

Volilna enota št. 7 — Kovor, Loka, Hudo, Zvirče in Brdo

1. Osrednji vaški problem je zgraditev vodovoda. Občina bo ta problem rešila z gradnjo velikega skupinskega vodovoda Brezje—Naklo. Pri tej gradnji bo sodelovala tudi kranjska občina.

Vodovod, ki bo stal okrog 140 milijonov dinarjev, bo napajal naselja: del Bistrice, Loko, Kovor, Zvirče, Retnje, Breg, Sebenje in Žiganjo vas na območju naše občine, v nadaljevanju pa vse vasi do Nakla oz. Kranja.

Vodovod je že trasiran, načrti v izdelavi, od obč. ljudskih odborov Tržič in Kranj pa imenovana iniciativna odbora.

V letošnjem letu se bo z navedeno gradnjo resno spoprijeli. Formirati se mora vodovodna skupnost in zainteresirati vse interesente, da se zagotovijo njihove zadolžitve za prispevke.

Občina Kranj bo zaradi potrebnih cevi večjih dimenzij pri-

spevala k gradnji na našem območju 6 milijonov dinarjev.

2. Vas nima prosvetnega doma niti dvorane. Ta problem se da rešiti z gradnjo nove zgradbe na sedaj stojječih temeljih, zgrajenih za nameravano gradnjo združnega doma. Gradnja tega doma se ne bo nadaljevala, zato je možno v pritličju nove zgradbe zgraditi primerne prostore za kulturno prosvetno dejavnost in vaške organizacije, v nadstropjih pa družinska stanovanja.

V letošnjem letu se bo moral občinski ljudski odbor dokončno odločiti za navedeno gradnjo. V tem primeru mora naročiti potrebne načrte.

3. Izvršiti je zavarovanje obrežja Tržiške Bistrice na odseku Loka—Kovor.

Volilna enota št. 8 — Leše, Vadiče, Paloviče

1. V Lešah je potrebno izvršiti rekonstrukcijo elektr. omrežja, katero ima v programu podjetje »Elektro« Kranj.

2. Izvršiti je popravilo ceste Leše—Peračica, ki se posebno v deževnem vremenu pogreza. Popravilo bo izvršeno iz rednih proračunskih sredstev občine za vzdrževanje cest.

3. Vas nima nobenega prostora za prosvetno kulturno dejavnost. Potrebno bo urediti primerno dvorano in urediti lastninske odnose (sedanja neurejena dvorana je sedaj last cerkve).

4. Vas Vadiče nima potrebnega vodovoda. Posestniki izkoriščajo kapnice. Predlog nekaterih vaščanov je, da napravijo odcep od vodovoda Brezje in tako zagotovijo vasi potrebno vodo. Vsi vaščani s tem predlogom za sedaj ne soglašajo in gradnja zaradi tega do danes ni realizirana.

Zadevo bo potrebno urediti v letošnjem letu, z vaščani imeti sestanek in se o gradnji vodovoda pogovoriti.

Volilna enota št. 9 — Brezje pri Tržiču, Hušica, Visočje, Popovo in Hudi graben

1. Vasi Hudi graben in Visočje nimata zadostne elektrifikacije.

Elektriko, ki je zelo šibka in nestalna, dobivajo od zasebnika, ki ima primitivno, majhno centralo. V bodoče bo v teh vaseh nujno napraviti omrežje za potrebno trofazno elektriko.

Za to gradnjo bo občina zainteresirala vse vaščane, da k gradnji prispevajo z delovno silo, ev. ostalimi prispevki ali materialom. Za gradnjo imajo vaščani pripravljenih že nekaj drogov.

2. Za obe vasi je potrebna tudi novogradnja vodovoda. Načrti za to gradnjo že obstoje. — Z gradnjo še nismo začeli zato, ker je bil prvotno zgrajen vodovod za vasi Brezje in ni bilo na razpolago za gradnjo omenjenega vodovoda potrebnih sredstev.

Z gradnjo pa bo treba začeti in zato zainteresirati tudi vaščane.

Volilna enota št. 10 — Podljubelj

1. Izvršiti je elektrifikacijo v dveh smereh: proti carinarnici oz. gostišču in v smeri pod Košuto (do Matizovca).

V letošnjem letu naj bi za omenjeno elektrifikacijo pripravili traso, priskrbeli predračun in zagotovili prispevke zainteresiranih kmetov.

2. Vas potrebuje tudi gasilski dom, ki ga doslej še nima.

3. Tudi ta vas nima potrebne dvorane za kulturno-prosvetno dejavnost in za sestanke vaščanov. Dvorano nameravamo zgraditi skupaj z gradnjo gasilskega doma.

Za to gradnjo se mora določiti lokacija in zagotoviti potrebni načrti. Del sredstev za gradnjo dvorane bi prispeval tudi občinski ljudski odbor.

4. Vas nima skupnega vodovoda in obstoji nujna potreba po novogradnji. Obstoječi vodovod je primitiven, kjer s črpalko črpajo vodo iz Moščenika.

Pobudo za gradnjo novega vodovoda so prevzeli vaščani. V ta namen je bil sklican sestanek 30 interesentov, ki so dali pismene izjave o lastnih prispevkih.

Za gradnjo tega vodovoda bo potrebno naročiti načrte in jo nato realizirati.

5. Nujno potrebno je urediti zavarovanje hudournika nad stražnico, gostiščem in carinarnico. Hudournik polagoma odnaša nasip, na katerem so zgradbe postavljene, in povzroča stalno gospodarsko škodo.

Za ureditev zavarovanja bodo potrebna precejšnja sredstva in bo v zvezi s tem potrebno posredovati pri republiški upravi za urejanje hudournikov.

Volilna enota št. 11 — Senično, Sp. Vetrno, Zg. Vetrno in Novake

1. V vasi Novake je potrebno zgraditi manjši vodovod in delno dopolniti elektrifikacijo. Vodovoda vas sploh nima. Vaščani to sedaj dobivajo od provizoričnega zajetja.

Za zgraditev vodovoda bo potrebno zagotoviti sredstva in dogovor z vaščani o njihovem prispevku.

2. Tudi v vasi Vetrno obstoji potreba po gradnji skupnega vodovoda. Občina je bila pripravljena za gradnjo prispevati material, vaščani pa niso pokazali dovolj zainteresiranosti, da bi prispevali z lastno silo in je tako gradnja izostala.

Volilna enota št. 12 — Križe, Gozd

1. Adaptacija osnovne šole v Križah. Vasi primanjkuje šolskih prostorov in nameravamo z gradnjo pridobiti dve učilnici. Načrti za adaptacijo so izdelani in se bo gradnja takoj začela. Sredstva za to gradnjo se bodo zagotovila iz kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš, če ne bi bila na razpolago v proračunu.

2. V vasi je nujno urediti stanje vodovodov. Do sedaj obstoje po večini privatni vodovodi, katerim v letnem času primanjkuje vode in zaradi tega pride do večkratnih nesoglasij med vaščani.

Ta problem je možno rešiti s tem, da se ustanovi vodovodna skupnost, ki bi v bodoče reševala problem preskrbe z vodo na vasi.

Volilna enota št. 13 — Pristava

1. V novem gradbenem naselju Podlasca bo potrebno napraviti vse komunalne objekte (vodovod, kanalizacija, elektrifikacija, poti itd.). V letošnjem letu z gradnjo teh objektov ne bomo začeli, ker še ne bo zaključena gradnja novih stanovanjskih hiš v tem naselju.

2. Za vas Pristavo je treba ustanoviti trgovsko poslovalnico z mešanim blagom. Ta vas nima niti ene trgovine in si morajo vaščani kupovati živila v Tržiču ali Križah.

Ker vas nima potrebnih prostorov, ki bi jih lahko preuredili za prodajalno, nameravamo prodajalno in eventualno ostale potrebne lokale zgraditi v novi zgradbi, ki naj bi se gradila v novem gradbenem okolišju v Pristavi.

Volilna enota št. 14 — Sebenje, Žiganja vas, Breg

1. Vas Sebenje, posebno zgornji del vasi, si želi ureditev nove kanalizacije. Kanalizacija bi služila tudi odtoku vode, ki sedaj moči nekatera zemljišča.

Za izvršitev tega dela pa je potreben pristanek posestnikov, da bodo dovolili prekop preko njihovih zemljišč.

2. Za vse vasi pa je problem tudi voda, ki bo rešen z gradnjo skupinskega vodovoda, kakor je že omenjeno pri volilni enoti št. 7.

Volilna enota št. 15 — Slap, Čadovlje

Ob Cankarjevi cesti je treba zgraditi železobetonski most preko Tržiške Bistrice. Načrti za to gradnjo so pripravljene in potrjeni. Gradnja bo izvršena v letošnjem letu, sredstva pa bo potrebno zagotoviti iz cestnega sklada.

Volilna enota št. 16 — Dolina, Jelendol

V Jelendolu bi se moral v dohodnem času adaptirati bivši grad barona Borna, ker bi stavba lahko uspešno služila za klimatsko zdravilišče.

Volilna enota št. 17 — Lom, Grahovše, Potarje

V teh naseljih ni posebnih problemov. Potrebno pa bi bilo urediti cesto, ki vodi pod Storžič, da bi cesta v dobrem vznožju koristno služila gospodarstvu, gozdarstvu, turizmu in planinstvu ter domačemu prebivalstvu.

Z volitvami v nedeljo bomo podprli prizadevanja našega občinskega ljudskega odbora za nadaljnji gospodarski in kulturni razcvet naše občine

Gospodarski razvoj naše občine se iz leta v leto krepi

Pristojni sveti občinskega ljudskega odbora zaporedoma razpravljajo o osnutku družbenega plana občine za leto 1958. Clani svetov posegajo v razpravo in zahtevajo pojasnila, dopolnitve oziroma spremembe. Zato bo tudi letošnji družbeni plan sestavljen z vso skrbnostjo in bo v vsakem pogledu realen.

Iz osnutka družbenega plana za letošnje leto posnemamo, da je tržiška industrija izdelala leta 1956 blaga v vrednosti 6 milijard in 676 milijonov din, leto dni kasneje za 7 milijard in 557 milijonov din, letos pa ga bo izdelala v vrednosti 8 milijard in 863 milijonov dinarjev. Nasprotno lanskemu letu se bo količina izdelanega blaga povečala za več kot tri odstotke. Gradbeništvo, obrt, gostinstvo, komunalna podjetja v družbenem sektorju ter kmetijske zadruge so v letu 1956 imele bruto dohodkov 580 milijonov, v letu 1957 že 596 milijonov, letos pa pričakujejo za svojo storilnost dohodek 659 milijonov dinarjev.

Porast tržiškega gospodarstva v družbenem sektorju rekapitulirano kaže naslednje vsote: leta 1956 je vse tržiško gospodarstvo družbenega sektorja imelo bruto - produkta 8 milijard in 257 milijonov din, v naslednjem letu že 9 milijard 154 milijonov din, letos pa bo znašal bruto produkt 9 milijard in 523 milijonov din. Veličastna številka dokazuje pridnost in sposobnost naših delavcev!

V družbenem sektorju je leta 1956 bilo zaposlenih 3434 delavcev in uslužbencev, letos pa že 3621.

INVESTICIJE NAŠIH PODJETIJ

Lani so družbena podjetja v tržiški občini izvršila za 336 milijonov dinarjev raznih investicij, od teh odpade na gradbene objekte 51 milijonov din, na stroje in opremo 254 milijonov din in na naprave družbenega standarda 7 milijonov din.

Za letošnje leto so načrti gospodarskih podjetij izredno veliki. Samo tovarna »Peko« bo izvršila investicij za 330 milijonov din in ima sredstva že zagotovljena, ostala podjetja pa vsa še nimajo vseh sredstev in zahtevajo kredite. Predilnica in tkalnica hoče izvršiti investicij za 332 milijonov din, Tovarna kos za 44 milijonov, Tovarna za pile skoraj za 7 milijonov, LIP za 22 milijonov, Tovarna lepenke za 10 milijonov, Runo za 71 milijonov, Gradbeno podjetje za 10 milijonov, trgovska podjetja za 5 milijonov, gostinska za 22 milijonov, obrtna za 11 milijonov, kmetijske zadruge pa za 16 milijonov, skupno torej za 880 milijonov dinarjev. Četudi ne bi uspelo dobiti manjkajočih kreditov, za katere sicer obstoji mnogo upanja, bo vendarle letos gotovo izvršenih več kot za 500 milijonov investicij z že razpoložljivimi sredstvi in vse to bo zmogljivost naših podjetij znatno povečalo. Dela in zaslužka bo torej. V zvezi s tem pa več

blaga na trgu in čim več blaga, tem nižje cene!

NAŠA PODJETJA IZVAŽAJO V INOZEMSTVO

Naš list je že nekajkrat poročal, kje daleč v svetu so naši izdelki našli odjemalce. Leta 1956 so naše tovarne izvozile za 274 milijonov deviznih dinarjev blaga, v letu 1957 že za 320 milijonov deviznih dinarjev, letos pa bodo izvozile za 323 milijonov deviznih dinarjev svojih izdelkov.

DRUŽBENI PROIZVOD IN NARODNI DOHODEK

Glede na proizvodnost naših podjetij pride na enega prebivalca naše občine na leto po 918.000 dinarjev družbenega proizvoda, narodni dohodek na ene-

ga prebivalca naše občine pa znaša 440.000 din. Glede narodnega dohodka smo med prvimi v okraju.

NAŠA TOVARNA BO OPREMI-LA S POHIŠTVOM NOVO SKUPŠČINSKO POSLOPJE

Tovarna finega pohištva, o kateri smo že poročali, da opremi naša in tuje ladje, je prevzela izdelavo opreme za eno nadstropje nove stavbe ljudske skupščine LRS. Tovarna je s tem dobila novo priznanje za svojo kvaliteto.

ŽE LETOS BO ZGRAJEN VELIK DEL GOZDNE KAMIONSKE CESTE

Gozdno gospodarstvo Kranj je sprejelo svoj investicijski pro-

gram, po katerem bo v letošnjem letu izvršen prvi del gozdne ceste pod Košuto, in sicer bo izvršenih 5 kilometrov ceste v širini 3 in pol metra v odseku pod Košetnikom za 30 milijonov din, medtem ko bo za odsek v Dovžanki izdelan projekt, za kar je določen poldrug milijon dinarjev.

KDO JE LANI DOBIL POSOJILA IZ OBČINSKEGA KREDITNEGA SKLADA ZA GRADNJO?

Kredite za gradnjo novih stanovanj so lani prejeli: podjetja 70,3 %, stanovanjska skupnost občine 12,3 %, občinski ljudski odbor 9,5 %, stanovanjska zadruga BPT 5,7 % in zasebniki 2,2 %. Seveda vsi krediti še davno niso bili izkoriščeni, ampak so sredstva prizadetim bila v mnogih primerih le zagotovljena (angažirana), porabljena pa bodo v letošnjem letu za gradnjo novih stanovanj. Tudi letos bodo krediti na razpolago.

Lani 280 desettonskih vagonov hrane za našo občino

Tržiški vlak pelje menda normalno deset vagonov, treba bi torej bilo 28 vagonov po deset vagonov, da bi pripeljali hrano,

kolikor so jo lani porabili naši občani. Da bodo številke bolj razumljive, objavljamo našim bralcem primerjalni seznam, ko-

liko življenjskih potrebščin smo porabili leta 1956 in posebej koliko leta 1957.

Vrsta potrebščin	Leta 1956		Leta 1957		
	količina v kg, l, m	vrednost din	količina v kg, l, m	na 1 prebivalca	vrednost din
pšenica, rž, ječmen	270	14.000	33.689	3,0	1.665.000
koruza	56.456	1.896.000	25.563	2,3	1.465.000
riž	35.777	7.029.000	32.102	2,9	4.509.000
moka	708.416	46.078.000	598.675	55,0	38.293.000
razna moka, ješprenj, kaša	115.426	8.362.000	31.151	2,8	5.294.000
testenine	43.244	5.513.000	42.687	3,8	4.770.000
kruh	527.506	30.182.000	553.225	50,3	32.924.000
razna druga živila					31.432.000
med			156	0,01	60.000
sveže meso vseh vrst	197.022	49.117.000	242.157	22,0	62.435.000
suho meso, mesni izdelki	57.541	21.249.000	74.405	6,7	30.993.000
ribe in konzerve	900	509.000	720	0,06	379.000
živalske in rastl. jed. mašč.	93.637	32.508.000	115.085	10,4	38.056.000
jedilno olje			16.999	1,5	5.479.000
sveže mleko	523.492	15.852.000	495.000	45,0	14.855.000
mlečni izdelki	33.898	8.638.000	81.245	7,3	8.086.000
sladkor	216.567	31.855.000	202.458	18,4	29.926.000
sol	69.351	2.471.000	69.720	6,3	2.470.000
prava kava	292	635.000	489	0,45	1.202.000
kakao in čokolada	3.821	4.024.000	3.519	0,32	3.864.000
marmelada, džemi	1.644	2.544.000	16.730	1,5	4.423.000
paradižnikova mezga	14.604	2.339.000	6.339	0,57	2.061.000
sočivje (v trgovinah)			22.758	2,07	1.346.000
jajca v trgovinah					1.912.000
zelenjava v trgovinah					18.342.000
kavni nadomestek			4.151	0,37	682.000
sadje v trgovinah					14.500.000
krmila v trgovinah			26.892		1.443.000
tobačni izdelki		32.788.000			31.614.000
alkoholne pijače vseh vrst		63.384.000			97.319.000
brezalkoholne pijače		3.302.000			5.600.000
steklo, porcelan, keramika		4.070.000			5.261.000
elektrostatični material		8.165.000			6.880.000
leseni predmeti		3.516.000			1.752.000
nekovinski material		5.452.000			3.678.000
kovinski predmeti		22.527.000			
ostala drobna roba		1.000.000			10.826.000
milo, soda itd.		27.426.000			33.741.000
petrolej		328.000			107.000
drva, gorivo		24.000.000			20.396.000
manufaktura in obutev		158.000.000			106.256.000
jedila v gostiščih					11.265.000
papir					543.000

Leta 1956 so Tržičani za življenjske potrebščine porabili 628 milijonov dinarjev, lani pa 688 milijonov din, neznano kam, verjetno za nakupe v drugih krajih, pa je šlo lani 207 milijonov dinarjev.

Dohodki naših občanov so bili lani za 20 % višji kot leta 1956, izdatki pa za 24 %. Tržičani so lani, kot je razvidno iz seznama, pojedli več kruha in mesa ter maščob. Napačno pa bi sklepali, kdor bi mislil, da so popili

kar za 33 % več alkoholnih pijač. Sicer so izdali za take pijače v denarju res 33 % več kot leto prej, toda pijače so bile pač lani dražje. Količina popitih pijač se ni mnogo spremenila.

Z vso pozornostjo smo počastili mednarodni praznik borbenih žena

V okviru prireditve, ki so jih družbene in ostale organizacije pripravile v čast dneva žena na področju komune, je potrebno omeniti na prvem mestu slavnostno akademijo, ki je bila na večer pred praznikom v Cankarjevem domu. Mladinski pevski zbor osemletke »Heroja Bračiča« je pod vodstvom zborovodkinje tov. Milice Debeljakove z državno himno slavnostno pričel akademijo. Nato je sledila vedno lepa domoljubna »Zdravica« našega največjega poeta Prešerna v glasbeni obdelavi skladatelja dr. Hrovatina. Zbor je to pesem zares lepo odpel. Tej pesmi je sledila partizanska borbeni pesem »Bratje le k soncu svobodi« in nas popejlja v čas, ko se je rodila ta pesem, to je v čas velike domovinske vojne, ko so si borci in borke s puško v roki in s pesmijo na ustih izbojevali pot k svobodi. Menimo, da je prav, da ta pesem ob takih prilikah na novo oživi in tako iz roda v rod osvetljuje herojsko epopejo iz časa, ko se je naš narod kot vsi naši bratski in ostali zaslužni narodi bil za svoj obstoj. Z Jobstovim »Pionirskim kolom« je pevski zbor zaključil svoj program. Folklorna sekcija DPD Svobode nam je predstavila najmlajše člane te sekcije, t. j. cicibančke. Le-ti so ob spremljavi harmonike, tako pristrčno odplesali dva plesa, da so marsikateri materi, ženi izsilili iz njihovih oči solze veselja in zadovoljstva, da je končno tudi našemu najmlajšemu rodu dana široka možnost, da se tudi ona sama kulturno sprosti. Navdušeno odobravanje občinstva je potrdilo, da si takih nastopov še želi, tov. Omanu in vaditeljicam pa vse priznanje za njihovo skrb in požrtvovalnost!

Slavnostni nagovor o pomenu 8. marca je imela tov. Jelica Bocak, ki je med drugim dejala: »Politično prebujanje žena se je začelo množično razvijati med industrijskimi delavkami že pred prvo svetovno vojno, to je leta 1913, ko so v Nemčiji, Švici in Rusiji z demonstracijo opozorile svet na nevarne posledice oboroževanja in hujskanja na vojno, izkoriščanja delavstva, genocida in rasne diskriminacije. Tudi pri nas so v predaprilski Jugoslaviji napredne žene bile neenak boj proti tedanjim kapitalistič. oblastnikom v kljub policijskemu preganjanju. Šele v veliki narodnoosvobodilni borbi so žene prvič lahko uveljavile svoje pravice na enakopravni podlagi z moškimi. Že v času NOB so bile ženi dane enake pravice, politične, gospodarske, delavske in kulturne, kot jih imajo moški, in je bila žena tako izenačena z moškim partnerjem.« Nadalje je govornica opozorila na krivice in zapostavljanja človečanskih pravic, ki jih še vedno trpi ljudstvo zlasti v kolonialnih državah. Vse obsodbe je vredno dejstvo, da nekatere države dvigje tekmujejo v oboroževanju in izkoriščanju tehničnih izsledkov atomske dobe v vojne namene. Za vse to trošljivo ogromna sredstva, namesto da bi ta sredstva izkoriščale

za gospodarski razvoj manj razvitih dežel. Zato vsi naši državljani soglašajo s stališčem našega vodstva z maršalom Titom na čelu, da je politika oboroževanja nevarna za ohranitev miru. Zato se med drugim tudi žene pridružujemo protestom takšnih početij, ki zavirajo sožitje med narodi na osnovi enakopravnosti med velikimi in malimi narodi. Na koncu je govornica poudarila, da se danes žene še premalo zavedajo svoje družbene vloge, ki jim jo je zagotovila naša družbena preobrazba že iz časa NOB. Še vedno se premalo aktivno poslužujejo pravic, ki jim jih je izbojevala socialistična revolucija, premalo se še udeležujejo na vseh delovnih področjih. Zato je nujno, da se tega žene bolj zavedajo, ker bodo z aktivnim sodelovanjem na vseh delovnih področjih samo pomagale pri odpravljanju raznih perečih problemov, ki teže našega delovnega človeka, še predvsem pa naše delovne žene. Z pozivom, da naj se žene kar najaktivneje vključujejo v najrazličnejše oblike družbenega

upravljanja, tako v delavske svete, upravne odbore, šolske odbore, v svete stanovanjskih skupnosti, potrošniške svete itd., je govornica zaključila svoj govor.

Po govoru se je nadaljeval kulturni program. Borovo pesem »Matí sanja« je s pravo pesniško silo recitiral tov. Nandé Stritih. Nato je sledil ponovno nastop folklorne skupine pionirjev, ki ga je pripravila DPD Svoboda. Njihov nastop v slikovitih nošah je lepo prikazal dva plesa v narodnem ritmu. Sledil je nastop klavirskega tria glasbene šole. Violinistka Anaka Ahačičeva, čelist Janez Bedina in pianistka Tatjana Stritihova so reproducirali Rubinsteinovo Melodijo in vedre napeve in ples skladatelja Glinke. Mladi koncertanti so bili za lepo igro deležni toplga odobravanja. Nato so še enkrat nastopili pionirji z dvema plesoma in tako zaključili kulturni program akademije.

Posamezne družbene organizacije in podjetja pa so priredila tudi razne družabne prireditve v čast našim ženam.

Koncert solistov ljubljanske opere

V sredo, 26. marca pridejo v Tržič solisti ljubljanske opere in bodo priredili dva koncerta. Popoldne ob 16. uri bo koncert za šolsko mladino, zvečer ob 20. uri pa za ostalo občinstvo.

Na koncertu, ki bo obsegal bogat program slovenskih narodnih in umetnih pesmi ter opernih arij in duetov, bodo nastopali sopranistka Vilma Bukovčeva, tenorist Janez Lipušček, baritonist Samo Smerkolj in basist Friderik Lupaša. Soliste bo spremljal na klavirju dr. Danilo Svara.

Oba koncerta bosta v dvorani Cankarjevega doma.

Ker je bila naša letošnja sezona glede na kulturne prireditve zelo siromašna, upamo, da bodo Tržičani z veseljem pozdravili pevce ljubljanske opere v svoji sredini ter zato obiskali njih koncert v velikem številu.

Vstopnice za večerni koncert bodo na razpolago v Turističnem društvu in pa eno uro pred koncertom pri blagajni kina.

Slovenska pesnica Lili Novy umrla

V Ljubljani je 7. marca letos umrla Lili Novy, slovenska pesnica in prevajalka. Prav je, da se pokojnice spomnimo tudi Tržičani, saj izhaja njen rod prav iz našega mesta.

25. decembra 1802 se je v Tržiču lektarju Jožefu Ahačiču in njegovi ženi Margareti roj. Pogachnik rodil sin Janez, ki je bil do leta 1840 v Radovljici okrajni komisar pri takratni gosposki. Pozneje je bil sodnik pri gosposki v Mekinjah in nato odvetnik v Ljubljani, kjer je umrl leta 1871. V Radovljici se je oženil s Tržičanko Ivano roj. Polak. Njima se je rodil sin dr. Karel ing. Ahačič (1835-1905), ki je bil tudi odvetnik v Ljubljani. Poročen je bil z Jožefo roj. Zeschko. Najstarejša njuna hči Ludovika (roj. 1862, poročena z Gvidom pl. Haumederjem), je bi-

la mati pokojne pesnice Lili Novyjeve.

Pokojna Lili Novy je v kljub nemški vzgoji takratne fevdalne družbe našla v svojih zrelih letih pot nazaj na slovenska tla, odkoder je potekal njen rod. Iz mladostne nemške pesnice se je razvila v polno in pristno slovensko pesnico, kateri težko najdemo para v naši literaturi. S slovenskimi pesmimi se je pričela oglašati po raznih naših revijah med obema vojnoma. Pred zadnjo vojno je izdala svojo prvo pesniško zbirko »Temna vrata«. Za časa okupacije je bila krepko na strani našega naroda v njegovi borbi za življenje. Najplodovitejša pa je bila po vojni. Pripravljala je novo zbirko svojih pesmi, pa jo je žal prehitela smrt. Poleg tega je bila Lili Novy znana tudi kot odlična

prevajalka Prešernovih pesmi in pesmi Slovenske moderne v jeziku Goetheja Schillerja in Heineja. Njeni prevodi v nemški jezik niso zgolj prepesnitve biserov naše poezije, temveč je tem prevodom vdihnila tudi pravega pesniškega duha originalov.

Pokojna pesnica Lili Novy je spesnila posvetilo tržičkim padlim borcem, ki bo vklesano na spominski plošči na njihovih grobovih v Tržiču. Posvetilo se glasi:

KDOR MIMO GREŠ, USTAVI
SVOJ KORAK
IN SE ZAMISLI V NAŠO
ŽRTEV.
KOT MI NAJ LJUBI DOMO-
VINO VSAK,
POTEM NE BO NIHČE MED
NJIMI MRTEV.

Slava spominu pesnice Lili Novy!

Vhod v šentanski rudnik

(Iz knjige Ivana Mohoriča »Zgodovina obrti in industrije v Tržiču«)

STEZE IN POTA OKROG TRŽIČA

XVII. Z BREZJI PRI TRŽIČU V KOVOR

Pomladanski sprehodi imajo prav gotovo posebno privlačnost. Saj je v tem letnem času raznolikost v naravi tolikšna kot sicer nikoli: zdaj je pot pod nogami kopna in ob njej že mežikajo rumeni cvetovi trobentic, zdaj spet pridemo v docelo zimsko pokrajino, kjer hodimo po zmrzjenem snegu, ki se nam usipa z drevja in kjer pomladansko cvetje boječe kuka na dan le sredi oaz pod širokimi smrekami.

Eden takih prijetnih spomladanskih sprehodov je tudi pot z Brezij pri Tržiču skozi Hušico in Hudo do Kovorja. Brezje so podgorska vas, ki ima le malo hiš ob okrajni cesti, ki veže Tržič z Begunjami. Večji del vasi je prislonejen v pobočje pod cesto na prisojno strmino, kjer jugovzhodna pobočja Dobrče prehajajo v mehko valovit svet, ki ga sestavljajo mlade miocenske morske usedline, katere tu in tam pretrgajo pasovi še mlajših konglomeratov in peskov iz kvartarne dobe zgodovine zemeljske skorje.

Ko pridemo iz Bistrice pri Tržiču skozi gozd do prvih hiš pri Sv. Neži, smo v višini 670 m. Stara cerkev in najvišje vaške hiše tu ob cesti sežejo še do višine 680 m. A le malo dalje, približno 100 m zahodno od Dolinškove gostilne, se od glavne ceste cepi pot navzdol, na levo v vas. Če bi tega ne vedeli, nam pove napis na drogu ob poti, da so pod nami Brezje. S tega najvišjega dela vasi je prav lep razgled na Ljubljansko kotlino in griče v njenem obrobju, na zeleni Udenboršt, na kranjska čuvarja Smarjeto in Jošta in še na vrhove v Škofjeloškem hribovju. Za nami ostaja strmo pobočje Dobrče, ki je deloma skalno, deloma poraslo z redkim gozdom, deloma pa meliorirano z vodoravnimi prečnimi debli, ki preprečujejo nadaljnje posipanje pobočja.

Pot se spušča navzdol. Mimo hišic in sadovnjakov se spuščamo v vas. Na vzhodu se izredno plastično odraža Kriška gora, kajti njena severna pobočja so temna, gozdnata, južna pa bela, zasnežena. Proti nam je obrnjen ves ostri rob, meja med obema ploskvama, po kateri se vzpenja pot proti koči na Kriški gori.

Ob poti je golica. Vidimo, da hodimo po mehkih, drobno skrilavih morenskih usedlinah. Mimo grmovja in redkih smrek pridemo ob grapi navzdol. Tu je na ovinku ob cesti zidano znamenje s petelinom vrh strehe. A petelinu ne smemo zapupati, star je revež in zarjavel in nič več ne more napovedovati, kakšno bo vreme, kot je to delal nekoč, kajti rja mu je onemogočila obračanje.

Nedaleč od znamenja je močan vodni izvir. Takšnih izvirov je tu pod Dobrčo vse polno.

Smo namreč na stiku propustnih apnencev in dolomitov, ki sestavljajo glavno gmoto Dobrče in nepropustnih morskih sedimentov, ki v glavnem prekrivajo ozemlje južno od okrajne ceste, zato je tod izvirov in potokov vse polno. Teko proti jugu in jugozahodu, kamor visi ozemlje, proti Savi.

Še vedno se med hišami in sadovnjaki spuščamo navzdol. Skrilavci ob poti so zelo na drobno prepereli. Z desne se nam pridruži kolovoz, ob poti v jarku nas spremlja žuboreča voda ponekod le na eni strani, drugod na obeh straneh ceste. Ozemlje je rahlo valovito, dobro poraslo, le posamezne gole skale opazimo tu pa tam, a še te niso avtohtone, marveč so se od zgoraj privarile sem dol.

Ze kar nekaj časa hodimo navzdol med hišami in gospodarskimi poslopji, mimo hrušk in češpelj, preden pridemo do središča vasi, kjer se pota cepijo. Tu smo »na vasi« ali »sredi vasi« v višini 610 m, na razpotju. Na zahod nam kaže znamenje pot proti Vadičam in Popovecu, na severovzhod proti Visočam (za to smer manjka kaži-potna tablica), na jug pa proti Hušici in Hudemu.

Da smo v središču vasi, ni nobenega dvoma, kajti na prvi pogled je opazno, da stoje tod okrog hiše vaških veljakov. Velike so, enonadstropne, in poleg njih so razsežna gospodarska poslopja. Tu je tudi poštni nabiralnik in oglasne deske.

A tale prostor »sredi vasi« le ni sredi vasi, marveč na njenem južnem robu, kjer se začne polja in travniki. Le nekaj korakov dalje stopimo mimo hiše mizarja Ovseneka in mimo Knezove hiše (hišne št. 45) in že smo zunaj vasi. A ta-le Knezova hišica upravičeno pritegne naš pogled, čeprav je že predelana. Majhna hiška iz lesenih brun z majčkinimi okenci le še pripoveduje, kakšne so včasih bile skromne vaške hišice ob robu vasi, kjer so navadno do-movali kajzarji.

In še mimo zadnjega poslopja v vasi gremo, mimo gasilskega doma, ki stoji osamljeno ob levi strani ceste, ki se ob potoku nadaljuje naravnost proti jugu. Brezje pri Tržiču imajo 32 hiš s 48 gospodinjstvi. Od 178 vaščanov je 96 žensk in 82 moških. Kmečkemu življu pripada 30 % vaščanov, ostali so zaposleni v industriji (29 aktivno zaposlenih), obrti (10) in drugih dejavnostih. Gospodarsko aktivnih je 87 prebivalcev, 91 je vzdrževanec, tako da pride na enega zaposlenega 1,05 vzdrževanca.

Nadaljujmo pot proti jugu ob vzhodni izvirnici potoka Strašnika, ki ima pod Dobrčo dva izvira. Obe izvirnici se združita v Strašnik v gozdu južno od Brezij, vzhodno od Popovega, v višini 550 m. Potok se od naše poti kmalu odmakne v grapo in se obrne proti jugozahodu, mi pa

gremo mimo njiv in travnikov, mimo sadovnjakov proti jugu, proti gozdu.

Tu pod vasjo je svet precej odprt. Od roba gozda, kjer stoji dva podolgasta kozolca, vidimo navzgor vso vas Brezje do Slemenca, kjer so zrasle nekatere nove hišice, pa tja do cerkve pri Sv. Neži. Sicer enolično podoba zimske pokrajine poživljajo kozolci, ki jih je na terasah vzhodno od vasi kar precej. Onstran polja in travnikov je gozd in nad njim mogočno gorsko obrobje od Kriške gore naokrog do Dobrče.

Pot nas vodi ob robu gozda. Na južnem gozdnem obrobju stojita gospodarska poslopje in čebelnjak. Še nekaj korakov in že smo na Hušici. Hušica je majhen zaselek, ki ima po statistiki le dve hišni številki s sedmimi prebivalci (3 moški in 4 ženske). Zaselek je nekako sredi med Brezjami pri Tržiču in Kovorjem, v nadmorski višini 582 m. Hiši sta elektrificirani in imata vodovod. Trije Hušičani spadajo k kmečkemu prebivalstvu, eden je aktivno zaposlen v industriji, eden v kmetijstvu, eden v obrti. Od sedmih so štirje gospodarsko aktivni, trije pa vzdrževanci.

Za hišno številko 2 stoji še majhna, iz brun grajena hišica z majhnimi okenci (Hušica št. 3).

Iz Hušice nas vodi pot na jug ob robu gozda. Spet smo sredi velike krčevine sredi gozdov, od koder je prav lep razgled na Jelovico in vrhove v Julijcih s Triglavom na sredi. Kaj kmalu ugledamo na levi v gozdu znamenje, mimo katerega vodi gozdna pot proti severozahodu. Ta pot bi nas privedla na cesto sredi med Kovorjem in Bistrico, tam, kjer je ob tej cesti prva hiša, ki že spada k Bistrici. Proti jugu pa bi po gozdu prispeli v Kovor. Pot bi nas vodila najprej na jug, sredi jase, ko že pridemo iz gozda, se pa pot obrne na vzhod, spet v gozd in nas privede v Kovor.

A če poti ne poznamo, se nam utegne zgoditi, da bi v gozdu zašli, zato uberemo sigurnejšo pot po kolovozu proti Hudemu. Nekaj časa hodimo še ob robu gozda, nato pa kolovoz zavije po polju, mimo njiv in redkega sadnega drevja in mimo kozolcev na jug.

Preko polja se odcepi od kolovoza steza, ki vodi na zahod in čez potok Strašnik proti Peračici in »nemškim« Brezjam (kot pravijo domačini naselju Brezje na savski terasi nad Otočami, da jih ločijo od Brezij pri Tržiču). Nas pa vodi pot še naprej na jug in mimo starega, okroglega »kužnega« znamenja, grajenega iz kamna, zelenega groha iz okolice Peračice, in tanke opeke ter mimo številnih kozolcev in ob sadovnjaku v vas Hudo.

Hudo je manjša vas v višini 565 m in šteje le 10 hiš z 12 gospodinjstvi in 55 prebivalci (28 moških in 27 žensk). To je ena

izmed redkih vasi v trziški občini, kjer prevladuje kmečko prebivalstvo (58,1 %). Le 23 ljudi v vasi živi od zaslužka izven kmečke dejavnosti. Vas je elektrificirana in ima vodovod.

Skozi Hudo nas vodi kolovoz proti vzhodu ob sadovnjaku navzdol in mimo znamenja v gozd. Pred sabo ugledamo Kriško goro. Ko se skozi gozd spuščamo navzdol, pridemo že blizu roba gozda do razpotja. Obe poti vodita v Kovor, a desna je vozna pot in nas pripelje na konec vasi, leva pa je krajša in nas vodi čez mostiček nad potočkom v smrekov gozd in sprva po ravnem, nato pa med mladimi bori navzdol v vas, v Kovor. Ko pridemo ven iz gozda, nam nad kovorskimi hišami obstane oko na belih pobočjih Košute, na njenih temnih predgorjih in na strminah Kriške gore. Kovorsko cesto dosežemo pri Razingerju (hišna št. 73).

Kovor je dokaj staro naselje, saj se omenja že v 11. stoletju, torej je vas stara že vsaj 900 let. Že takrat je vas ležala blizu važne prometne poti, blizu ljubeljske ceste. Nedaleč od vasi je bilo odkrito rimsko zidovje, ki spominja na rimsko pot, ki je mimo vasi vodila na Koroško.

Kovor je večja vas, ki šteje 79 hiš s 113 gospodinjstvi. Ima 437 prebivalcev (206 moških in 321 ženskih). Od tega ima Graben 12 hiš z 62 prebivalci, Stagne 18 hiš in 101 prebivalca, Strane 13 hiš in 63 preb., Prezovo 4 hiše in 21 prebivalcev in Kovor sam 32 hiš s 190 prebivalci.

Čeprav ima kraj dokaj možnosti za kmetovanje, vendar se večji del prebivalstva ne ukvarja s kmečkim delom, marveč je odstotek kmečkega prebivalstva dokaj nizek: 21,2 %. To pomeni, da komaj dobra petina Kovorjanov živi od kmetijstva. Vkljub temu ima kraj urejeno združeno gospodarstvo in s svojimi pridelki in sadjem, deloma tudi z jajci in perutnino prispeva k preskrbi Tržiča, pa deloma tudi Kranja. Zlasti češenj je precej v Kovorju in spomladi, ko cveto, je vas kar zavita v belino.

Velik del prebivalcev je gospodarsko aktiven: 217 in le 220 je vzdrževanec. V veliki meri je Kovorjane pritegnila nase trziška industrija, saj živi od nje več kot polovica (56 %) Kovorjanov. V največji meri so zaposleni v tovarnah, ki so jim najbližje, t. j. v Bombažni predilnici in tkalnici in v tovarni čevljev. Čeprav je trziška tovarna čevljev manjši obrat kot predilnica, saj ne zaposluje niti tretjino tolike zaposlencev kot več Kovorjanov zaposlenih v tovarni čevljev kot v tekstilni industriji. Zdi se, da temu ni to-bombažna predilnica, vendar je liko vzrok razdalja, saj je do tovarne Peko le malo bližje kot do BPT, marveč dejstvo, da je (Nadaljevanje na nasl. strani spodaj)

Z našim vztrajnim delom v organih družbenega samoupravljanja bomo hitreje reševali probleme, od katerih sta odvisna napredek in srečnejše življenje vsakega posameznika in vse skupnosti

Skupščina Avto-moto društva

Vidni uspehi so v složnem delu

Ko smo se udeležili občnega zbora Avto-moto društva v Trzinu, te važne veje ljudske tehnike, smo videli, da to društvo res nekaj pomeni; saj so bili na občnem zboru zastopani vsi vidni predstavniki naših oblasti kakor tudi političnih organizacij, med njimi pa še zvezni in republiški športni funkcionarji. Verifikacijska komisija je ugotovila, da je bilo navzočih kar 47 gostov. Nad 340 pa je bilo vseh udeležencev, ki so pozdravili v svoji sredi predsednika AMZS ing. Jakopiča, sekretarja Košička, predsednika občinskega ljudskega odbora Lovra Cerarja, predsednika za ceste in promet pri AMZS Francija Novaka, člana ZK Karla Kravcarja ter sekretarja SZDL Joža Robleka in še druge vidne politične in športne osebnosti.

Dvorana je bila okrasno okrašena in vsi prisotni so bili svečano razpoloženi. Posebno pozornost so sledili poročilu predsednika društva Jožeta Jurjevčiča, ki je v zgoščenem govoru prikazal uspehe in težkoče društva, katerih ni bilo malo. Z aplavzom so dali poslušalci vse priznanje društvu, saj se Avto-moto društvo v Trzinu uvršča v avto-moto organizaciji že nekaj let med najboljše društva v Sloveniji. To potrjuje dejstvo, da je društvo prejelo v začetku leta najvišje odlikovanje od GO LT Jugoslavije srebrno plaketo »Borisa Kidriča«.

15-članski upravni odbor je vodil svoje organizacijsko delo, 7 obsojajočih komisij, v katerih je 47 članov, je nenehno izvajalo svoje naloge, nadzorni odbor pa je usmerjal društveno politiko in dvakrat v letu pregledal njegovo finančno poslovanje.

(Nadalj. s prejšnje strani)
bila v Kovorju močno vkoreninjena čevljarska obrt.

Vas ima prav lepo lego ob robu iglastih gozdov, na prisojnem prostoru, in bi imela primerne naravne pogoje, da se razvije v mirno letoviško vas. Tudi prometne zveze so dokaj ugodne, zlasti odkar je Kovor na sever in jug povezan z redno avtobusno progo. Pa tudi od železniške postaje v Križah je vas oddaljena le dva kilometra.

V narodno osvobodilni vojni je dal kovorski okoliš svoj znaten prispevek. Imena padlih so vklesana na spomeniku sredi vasi. Tu stoji visoka kamenita triroba prizma, ki jo sestavljajo manjše trirobo prizme. Tu beremo, da so med vojno padli: Marija Dobre in Jožefa Dobre, Jožef Gros, Ivan Aljančič in Marija Rozman; Vinko Aljančič, Jože Aljančič, Drago Justin, Janez Konjar, Alojz Lipold, Janko Špendal, Jože Špendal in Vinko Valjavec; France Oman, Polde Oman in Janez Bergant; Slavka Ovsenek,

Društvo ima registriranih 362 rednih članic in članov, poleg teh pa 793 pionirk in pionirjev. Vsi člani so zelo aktivni, saj je bila pobrana vsa članarina, kar je naših v društvih redkost. Sredi leta je bil v Kovorju ustanovljen Avto-moto krožek z 29 aktivnimi člani. Da je občni zbor hitreje potekal, je vsak član že z vabilom prejel pismeno organizacijsko poročilo, katero je sestavila sekretarka tov. Breda Velnar in v njem v zgoščenih obliki zajela celotno delo.

Pomembno je delo gospodarske komisije, ki ji je v zelo kratkem času uspelo adaptirati društveni lokal za ljubeljske prireditve. Društvo ima precejšnja osnovna sredstva, saj ima 6 avtomobilov in 9 motornih koles razne kubature. Na startni prostor z boksi ter v ljubeljsko tribuno je bilo vložena veliko dela in stroškov. Skupna vrednost osnovnih sredstev znaša 8.424.000 din.

Komisija za ceste in promet je še v večji meri skrbela za vzgojo glede prometne discipline na cestah. V aprilu je formirala pionirski odred 25 prometnih miličnikov, ki so skupno 47 dni usmerjali promet na križiščih. Nadalje je komisija izvedla številna predavanja o cestno-prometni varnosti, prometnih predpisih ter znakih v vseh šolah v občini. V polnem teku so priprave za organizacijo sistematičnega poučevanja po šolah in za ostalo mladino, ki bo morala po končanem seminarju delati izpite in to za kolesarje, za motorna kolesa in za voznje z avtomobilom s spremstvom.

Pionirska komisija je izvedla 16 pionirskih prireditev od histrostnih do spretnostnih voženj

s skiroji in pionirskim motornim kolesom »Mopedom« s povprečno udeležbo 35 mladih športnikov. Z upravitelji šol se vodijo razgovori, da bi organizirali med uro moralke ročna dela in bi pionirji med temi urami sami pričeli ročno izdelovati lastni vozni park kot so skiroji, avtomobilčki na ročni pogon itd.

Šolska komisija je organizirala 4 tečaje za šoferje. Izpite je opravilo 105 tečajnikov, kljub temu da je vozni park precej iztrošen. Trenutno razpolaga šolska komisija z enim motornim kolesom in enim avtom, upa pa, da v kratkem dobi še dvoje motornih vozil. Rešen je bil tudi problem neobhodno potrebne garaže (bivša Globočnikova fužina), katero je izročil občinski ljudski odbor v upravljanje, a bo treba za njeno rekonstrukcijo žrtvovati mnogo denarja.

Sportna komisija bi bila lahko bolj uspešna, ker ima že staro tradicijo v športnem poletu. Sicer pa so bile posamezne dirke dobro pripravljene in tehnično lepo izvedene in so si člani priborili pri tekmovanjih v skupnem plasmanu kar 9 prvih mest, 3 druga mesta, 7 tretjih, 2 četrte mesti itd. Izurila je lepo število sodnikov, posebno skrb pa je posvetila tudi izšolanju mladih tekmovalcev. Za bodoče ima zagotovljen tekmovalni vozni park za društveno tekmovalno ekipo za hitrostne in ocenjevalne vožnje. Vozni park za ocenjevalne vožnje je povsem zagotovljen, ker je društvo v ta namen že nabavilo potrebne stroje.

Propagandna komisija je tesno sodelovala s komisijo za ceste in promet ter je stalno menjavala društveno izložbo in razstavljala

J. Ovsenek, Stanko Ovsenek, Milan Ovsenek, I. Rozman, J. Rozman in Edigij Dacar; J. Murnik, Anton Janc, Janko Keršič, Peter Blažič, Slavko Dobre in Janez Kolman; mr. ph. Bohuslav Lavčička, Viktor Dacar in Vinko Golmajer.

Torej kar dolga vrsta imen: 32 po številu. Na skalnem bloku, ki stoji poleg spomenika je Zveza borcev v l. 1953, ko je spomenik postavila, zapisala padlim tovarišem v spomin: »Brez mrtvih grl šibak je živih glas, ker ni vas več, zato ste vsepovsod, saj smrt vas je življenju darovala.«

A to ni edini kovorski spomenik. Če se mimo gasilskega doma obrnemo po cesti proti Trzinu in pridemo med kozolci in sadnim drevjem ob terasi iz konglomerata ven iz vasi, ugledamo ob levi strani ceste še en spomenik, na prostoru, kjer so Nemci 19. januarja 1944 postrelili talce, ki so jih nabrali širrom po Sloveniji in ki so tu, pri Kovorju zadnjič gledali slovensko zemljo. To so bili Ivan

Bassanesé iz Višnje gore, dr. iur. Bogomir Ličen iz Rihemberka pri Gorici, Franc Dolinar iz Uršnih sel, Jurij Glaesener iz Medije-Izlakov, Gabrijel Gomilšček iz Solkana pri Gorici, Jakob Guzelj iz Puštala, Karel Hiti iz Kočevja, stud. med. Alojzij Jakše iz Rašice, Franc Jupčec iz Krškega, stud. Josip Kadunc z Muljave, abs. tehn. Ivan Majhen s Črnege vrha, kapet. Nikolaj Kramer iz Škofje Loke ter cela vrsta ljubljancev: Franc Bregar, stud. tehn. Anton Brenk, Janez Dobovišek, inž. Nikolaj Dobrič, Alojzij Dolinšek, Vincenc Drapek, Franc Jevc, Karel Kalteneger, dr. Miha Kamin, prof. Stanislav Klinc, inž. Albin Kobil, stud. Leopold Koder, inž. Pavel Kroupa, Franc Kramar, Ivan Lauer, Miroslav Lemut in Stane Lemut.

V izdatni meri je torej slovenska kri napojila kovorsko polje za to, da bi bilo danes življenje lepše, lažje, svobodnejše.

Prof. Slava Rakovec

R A Z P I S

Na podlagi čl. 143 zakona o delovnih razmerjih (Ur. list FLRJ št. 53/57) razpisujemo naslednja delovna mesta za mehanično delavnico SAP - Turist biroja v Trzinu:

2 avtobusna šoferja za progo Ljubljana — Trzin,

1 šoferja za tovorni avto,

1 knjigovodkinjo za obrat v Trzinu.

Ponudbe poslati na naslov SAP - Turist biro, Ljubljana, Središka 13, ali pa upravniku Mehanične delavnice SAP - Turist biroja v Trzinu oziroma se osebno predstaviti. — Komisija za sklepanje in odpovedovanje delovnih razmerij SAP - Turist biroja.

razne fotografske posnetke in s parolami opozarjala občinstvo na splošno previdnost, ako hočemo varno hoditi po naših prometnih cestah, da se nam ne pripeti kakšna prometna nesreča.

Turistična komisija je izvedla 12 društvenih izletov, od teh 5 pionirskih, in sicer na Primorsko in v Ljubljano, za ostalo članstvo pa na razne športne prireditve kot v Žiri, Bašelj, Trento, Bled itd. Tudi izlet na mednarodne dirke v Monzo, ki ga je organizirala AMZS, je bil izveden. Kar 12 najbolj zaslužnih članov se je udeležilo tega izleta. Pomembno je omeniti, da je društvo prevzelo organizacijo pri velikem nemškem reliju na odseku od Naklega do vrha Ljubelja. Ta del proge je bil za udeležence tega relija histrostna preizkusna vožnja. Vredno je tudi omeniti že drugi ponatis skript za motoroznanstvo v 600 izvodih, katerih se že sedaj poslužujejo šoferji amaterji iz sosednih društev. Še veliko drugih uspehov je društvo doseglo, ki jih pa ni mogoče vseh opisati. Ob koncu so zborovalci navdušeno pozdravili podelitev bronaste plakete, daru GO LT, predsedniku Joži Jurjevčiču. Plaketo mu je izročil v imenu GO LT Jugoslavije predsednik AMZS ing. Jakopič Vekoslav. V imenu AMZS pa je tov. Franci Novak izročil dvema zaslužnima članoma »Znak tovarištva na cesti«. Prejela sta ju predsednik komisije za ceste in promet Jakob Šter, ki ima zasluge pri vzgoji mladine o prometni varnosti, in Pepi Goričan, predsednik šolske komisije, ki je bil neumorni predavatelj na vseh dosedanjih tečajih za šoferje. Poleg teh pa je predsednik Jože Jurjevčič podelil plakete v znak sodelovanja nekaterim podjetjem in organizacijam. Plakete za požrtvovalno delo v društvu pa sta prejela Jelka Markič in Jakob Šter.

Zelimo Avto-moto društvu tudi v bodoče obilo uspehov in priznanj!

J. Š.

Zavzemimo se vsi do zadnjega, da bodo volitve v zvezno in republiške ljudske skupščine enodušna manifestacija enotnosti naših narodov v naporih za nenehni vzpon in vsestranski napredek naše socialistične domovine!

Smisel naše neposredne socialistične demokracije je v prizadevanju, da vsak državljani sodeluje pri družbenih poslih v podjetju, komuni in vsej skupnosti!

SEM IN TJA PO BLEDU

GOSPODARSTVO PA TAKO!

S prijateljem sva pohajala po Bledu. Kadar človek nima kaj posebnega premišljevat, ima še poseben smisel za kritično opazovanje. Star pregovor pravi, da je treba pogledati samo streho hiše oziroma gospodarskega poslopa, pa že vemo, kakšna sta gospodarstvo in gospodar. Če to drži, potem je na Bledu marsikje oboje precej slabo.

Po zidovih Park hotela teče voda, omet odstopa ter pada na tla. Streha kaže na več mestih »rebra«. Kazina ima na več mestih vse premočene zidove, kjer tudi odpada omet, v zidovih pa se tudi kažejo razpoke, ki ne obetajo nič dobrega. Ko sva s prijateljem stvar pogledala od bliže, sva ugotovila, da je vsa mokrota, zlasti na kazini, zaradi počenih in pokvarjenih žlebov, ki bi se dali popraviti z majhnim trudom in majhnimi finančnimi sredstvi. Ob pogledu na kopališče pa človeku kar slabo postane. Streha je popolnoma dotrajana, tako da sedaj gnije tudi že ostrešje. Barva, s katero je bilo nekoč kopališče prebarvano, je sedaj izgubila in les je izpostavljen popolnemu razpadu. Na nekem mestu se je polomil del pomola, kjer so privezani čolni, tako da se velik čoln namaka v jezeru. Nad kopališčem je majhna zgradba, ki je podobna hišici, ki je prestala hud potres. Vsa vrata so odprta, seveda brez kljuk, notranjost polna smeti in odpadkov, zid ves okrušen, streha pa, ki je iz pločevine, pa je vsa v rji.

Srečal sem starejšega možakarja, ki očitno ni bil z Bleda in ki si je vse to ogledoval in brundal v košate brke: »E, tako pa ne bi smeli!«

Vem, da bo marsikdo odgovoril, da je to zato tako stanje, ker ni sredstev za popravila. Upam si trditi, da bi se dalo marsikaj popraviti brez velikih sredstev z malo truda. Sicer pa bi moral povedati svoje tudi gospodarski račun; lansko jesen bi popravilo stalo morda 1 milijon, letos spomladi bo stalo 5 milijonov, drugo jesen pa gotovo 10 milijonov. Plačala jih bo družbapotršnik in prav gotovo ne tisti, ki so odgovorni za tako stanje.

VLJUDNOST, NASMEH IN SKRB ZA GOSTA

Osem dni sem prebil z ostalimi tovariši v hotelu »Lovec«. Sprejeli so nas približno tako, kot sprejme gospodar gosta, za

kateraga želi, da čimprej gre. V formalnem oziru je bilo sicer vse nekako v redu, vendar smo vsi imeli občutek, da nismo zaželeni. Gre za kontakt, ki ga je nujno treba ustvariti med gostom in osebjem ter za taktost. Ko je eden izmed tovarišev opozoril uslužbenko, da je v sobi, v kateri smo imeli dopolne študij, mrzlo, ker je prepozno zakurila, mu je le-ta odgovorila: »Kaj potem, če vas malo zebe.« Skoraj vsako jutro je moral eden izmed nas odpirati polknice na oknih »učilnice«, drugi pa je moral izpeljati žensko kolo, ki je ponoči tu garažiralo.

Med kosilom in večerjo je skoraj vedno paradiral med mizami po jedilnici velik pes volčjak. Res je, da so nekateri psa klicali in mu dajali celo jesti iz krožnikov (hotelskih!), vendar bi moralo tako stanje hotelsko osebje preprečiti, kajti pes, če je še tako lep, med goste ne spada. Rekel bi človek, da so to malenkosti. Temu pa ni tako! Te na videz majhne stvari lahko gosta tako odbijejo, da se zlepa ne bo več pokazal v takem hotelu. Vse te stvari bi lahko odpravilo hotelsko osebje z malo dobre volje, kajti za to finanč-

na sredstva niso potrebna. Mimogrede naj bo povedano, da je naš dnevni penzion znašal 750 din, kar je največ možno v takem letnem času.

LEPOTE MUZEJA NA GRADU

Če ne obiščeš blejskega gradu, ko si na Bledu, potem res za praviš lepo priložnost, ki je ni vsak dan. Pogled z gradu na okolico je res čudovit! Jezero, ki ga je polovično pod ledom, se v soncu blešči v tisočeri barvah. Otok je videti ko v pravljici, okolica sama pa kar diha, ko da se prebujajo in oživlja za bližnjo sezono. Ko strmiš v globino z visoke pečine in gledaš močno grad z njegovim obzidjem, dobiš tiho spoštovanje do žuljavih rok, ki so vse to tu zgradile. Oskrbnik nam je prijazno odprl muzej, čeprav nas je bilo samo pet. Razstavljeni predmeti iz XVI. in XVII. stoletja obiskovalce prisilijo k molku. Helebarde, železni oklep, star top in še mnogo drugih stvari je takih, ki človeka prisilijo, da misli na preteklost. Do podrobnosti izdelane velike stenske slike neznanih slikarjev očarajo s svojo lepoto obiskovalce. Starinsko pohištvo s čudovitimi z roko izvezenimi

R A Z P I S

Tržiška tovarna kos in srpov v Trziču

sprejme takoj:

20 nekvalificiranih delavcev s pogojem, da so stari najmanj 15 let, zdravi in imajo veselje za postopno priučitev v kovaškem poklicu;

1 zidarja za zidarska dela in popravila peči;

1 električarja.

Plača po tarifnem pravilniku oz. po doseženem učinku. Prijave sprejema tajništvo podjetja do 31. marca 1958.

preprogami, tvori samostojno veličino. V nekdanji grajski kapelici smo uživali ob pogledu na prelepe freske, ki jih je tu izdelal neznani umetnik.

Muzej se še stalno izpopolnjuje kakor tudi grad sam. Do sedaj so za obnovo gradu, kakor je povedal oskrbnik, porabili okrog 22 milijonov dinarjev. Na gradu bo v prihodnosti odprta tudi restavracija.

Užitek z gradu odtehta razočaranje v dolini. Stane Mešič

Vpisovanje otrok

v 1. razred obvezne šole

V petek, 4. aprila bo vpisovanje otrok za 1. razred. Vpisovanje bo za obe osemletki hkrati v osemletki heroja Grajzarja v Trziču, Solška ulica 2.

V 1. razred se bodo vpisali otroci, ki so bili rojeni leta 1951. Pri vpisu bo treba predložiti rojstni list otroka. Vpisovanje bo od 8. do 12. ure dopolne v pisarni ravnatelja šole.

K I N O

18.—19. marca Italijanski film »PREPOVEDANE ZVEZE«.

20.—21. marca Mehiški film »MINU«.

22.—24. marca Ameriški barvni film »DESTROY«.

25.—26. marca Italijanski film »DEKLETA IZ 04«.

27.—28. marca Ameriški film »NA ROBU PLOČNIKA«.

29.—31. marca Ameriški barvni film »HIŠA SKRIVNOSTI«.

GIBANJE PREBIVALSTVA

V ČASU OD 3. MARCA DO 17. MARCA

Rodile so: Trstenjak Marija, tkalka iz Trziča, deklica; Oman Julijana, tovarniška delavka iz Trziča, dečka; Končina Terezija, tovarniška delavka iz Trziča, deklica; Gros Ernestina, tovarniška delavka iz Trziča, dečka. — Čestitamo!

Umrli so: Leskovec Ana, gospodinja iz Trziča, stara 84 let; Mežek Leopoldina, upokojenka iz Trziča, stara 78 let; Končina Terezija iz Trziča - dojenček; Bohinc Marijana, prežitekarka iz Sebenj, stara 89 let; Jekovec Marija, pre-

žitkarica iz Žiganje vasi, stara 83 let; Oman Vojko iz Trziča - dojenček. — Svojcem naše sozajlje!

Poročili so se: Žužič Erminio, knjigovodja iz Poreča in Slabe Ladislava, tkalka iz Bistrice pri Trziču; Ankele Alojz, elektro monter iz Trziča, in Pavšek Ivana, predilka s Slapa; Zaletel Anton, kovinostrugar, in Drobnič Ivana, tkalka, oba iz Trziča; Bučinel Karel, tovarniški delavec iz Trziča, in Škrjanec Vida, tovarniška delavka iz Seničnega. — Mnogo sreče!

ZAHVALA

Ob bridki izgubi naše drage tetice

ANE LESKOVEC

se iskreno zahvaljujemo dr. Robiču za skrb in požrtvovalnost za časa njene bolezni, Zvezi borcev za poklonjeni venec in nagovor na grobu, nadalje vsem za poklonjeno cvetje in udeležbo na njeni zadnji poti.

Marija Perko

POSREDOVANJA

Instruiram vse predmete za osemletko - dopolne - višji gimnazijec. — Naslov v pisarni Turističnega društva.

ZAHVALA

Iskrena zahvala tov. dr. Miklavčičevi in medicinski sestri Jelki za vso skrb in nego v moji dolgi in težki bolezni. Enako tov. Mici Zupanovi za vso skrb in nego! — Viktorija Lubša, Retnje.